

CLUB XL – practical jokes kapitel 4

31.5.2013

af ERS alias Erik Raymond Thorfelt-Schmidt, PLK 1957-1960 & LK hhv. L 1962-1984

Thomsen var ligesom Harry og 6-Jensen (i øvrigt bror bror til 4-Jensen) ansat som bud og inkassator med fast station i klareringen. Men har lignede ikke just de rødder i afdelingen, som ikke altid var lige rare ved ham.

Han gik til gymnastik hver uge, og medbragte derfor sin sportstaske med gymnastiktøjet på kontoret, så han kunne cykle direkte.

På dette tidspunkt gik der i biograferne en serie reklamefilm med skuespilleren Helge Kjærulff Schmidt, som ”onkel Vitalius”, der var så stærk, fordi han spiste Bio Foska Havregryn hver morgen – eller var det mon OTA Solgryn?

Jeg havde ved forskellige lejligheder parodieret Kjærulff-Schmidt, så da rødderne kom og spurgte, om ikke jeg kunne hjælpe dem med at tage lidt gas på stakkels Thomsen, burde jeg nok have sagt nej, men fristelsen var for stor.

Så jeg ringede Thomsen op – efter at have adviseret klareringsgutterne om planen – og udgav mig for Samson, regissøren i PALADIUM Film i Hellerup, hvor jeg som fattig elev af og til tjente lidt ekstra som statist.

Jeg fortalte Thomsen, at Kjærulff-Schmidt desværre måtte stoppe disse reklamefilmsoptagelser, da han skulle på en større filmopgave i Tyskland. Men at de havde hørt, at Thomsen var en meget talentfuld gymnast, så det var muligt, at Kjærulff-Schmidt personligt ville ringe til ham og spørge, om han evt. kunne træde til som stand in, mens han selv var optaget med at filme i Tyskland.

Og minsanten allerede samme dag efter frokost ringede ”Kjærulff-Schmidt” til Thomsen og med sin karakteristiske stemme (*”hvis - De - forstår – hvad jeg mener”*) og aftalte, at Thomsen næste dag skulle tage sin gymnastiktøj og helst også et par lange underbukser med på kontoret og så stå udenfor porten til nr. 41 efter arbejdstid, så ville Samson komme i en af PALADIUMs biler og hente ham til en prøvefilmning.

Og Thomsen berettede stolt om samtalen til sine kolleger, som spillede med. Og næste dag stillede Thomsen nyklippet og med sin gymnastiktaske.

Det var så her, jeg begyndte at få lidt dårlig samvittighed over at tage pis på dette rare og alt lidt for godtroende menneske. Så ”regissør Samson” ringede til Thomsen endnu en gang og beklagede ulejligheden, *”men desværre var Kjærulff-Schmidts filmrolle i Tyskland gået til en tysk skuespiller, så der blev alligevel ikke brug for ham som stand-in. Men til gengæld kunne vi så alle glæde os over flere reklamefilm med den rigtige Vitalius Mortensen.”*

Jeg nænnede aldrig at fortælle Thomsen sandheden.
